

СЛУЖБА

часној породици светог оца нашег Григорија Богослова¹

На вечерњој

Стихире на *Господи возвах*, глас 4.

Дао си, Господе, у славу свога светог имена славни сабор светих: Нону благородну гранчицу, на коју се Григорије накалеми и цветови процветаше небески – Кесарије блажени, и Горгонија праведна и похвала отаца и богослова Григорије, песник богонадахнути.

¹ Служба се може певати дан пре или после празника св. Григорија Богослова који је 25. јануара или на повечерју тог дана.

Дао си, Господе, истину своју и спасење своје аристократског духа Григорију по молитвама Ноне благочестиве и њихов пород благословио разумом духовним и философијом унутарњом, по којој су се добро подвизавали. Зато, Благи, за молитвене заступнике наше прими ове слуге који су ти предивно угодили – са Григоријем и Ноном троје чеда њихових: Кесарија, Горгонију и великог Богослова.

Дао си, Господе, знамења вечног живота без болести слугама својим који су храму твоме хитали и светињама твојим са страхом приступали. Григорије старији, из постеље подигнут, на свештенодејство божанско похита, а Горгонија се од смртне ране исцели. Кад се Нона и син јој свечудесни Григорије једно за друго мољаху, од невоља се избављаху. Спаситељну твоју десницу Кесарије спознавши, лекарски занат остави и тебе, Милостиви, до краја прослави.

Слава, глас 1.

Света и благочестива породице, Христу женику се заручисте, отуда вас песмама славимо, свети: радуј се, Григорије, Богослове пречудни, Цркви – прекрасној невести Христовој архијерејством се заручи; радуј се, блажена Горгонија, чистотом се небеском женику заручи; радуј се, Кесарије прекрасни; радујте се, Григорије и Нона, јер живот ваш беше икона љубави Христа и Цркве; радујте се, многи плод родисте освештени; радуј се, хоре целомудрени; радуј се, часна породице.

И сада, богородичен, глас исти.

Или крстобогородичен.

Људе најбезаконије који те неправедно приковаше на дрво гледајући, Дјеви и чистој Мајци твојој утроба се кидаше, као што јој Симеон прорече, Спаситељу.

Слава на стиховње, глас 6.

Као Авраам и Сарра Исаака, Захарија и Јелисавета Јована, Јоаким и Ана Дјеву Марију, и ви, Григорије и Нона, троје деце своје Богу посветисте у истини, правди и чистоти; сами себе и једни друге Господу принесосте и вољи његовој следовасте; са преблаженим Григоријем, Кесаријем и Горгонијом и са свима Господом

прослављенима, са којима слободу имајући пред Христом, за нас се помолите.

И сада, богородичен, глас исти.

Или крстобогородичен.

На дрвету Живот наш који виси гледајући, свенепорочна Богородице, матерински ридајући, ти вапијаше: „сине мој и Боже мој, спаси оне који ти певају с љубављу“.

Тропар, глас 5.

Кападокије славне благородни изданци, Григорије, старији, Назијанза славо, Нона премудра, предводнице у побожности, Богослове Григорије, Цркве Христове славо, са Кесаријем христољубивим и Горгонијом смиреноумном, молите се за нас Господу који вас славимо.

На јутрењу

Канон, глас 5.

Песма 1.

Ирмос: Христос се јави на земљи. избављајући род наш од идолопоклонства. Њему јединоме певајмо јер се прослави.

Свештене верне, дрвету живота приопштене, верни, у весељу похвалимо, јер похвала достојна учинише житија своја, кападокијски изданци.

Нарав аристократе хришћанским духом се заодену старањем Ноне свехвалне, која супруга свога вери доброј приведе.

Да би спознао истину Григорије, домоуправитељ мудри, Нона, скривеном мудрошћу украшена, ноћу се мољаше а дању молитви врлину придруживаше.

Истргавши се из замки ловачких, Григорије мудри, просвећен си новим животом у Христу, па си епископ Цркве у Назијанзу постао.

Богородичен: Једина благословена, богообрадована, која си благословима човечанство обрадовала, Христа моли са божанственим оцима, пречиста, да нас помилује.

Песма 3.

Ирмос: Утврди нас, Боже Спасе, силом својом и уздигни рог Цркве своје, која те православно хвали.

Нона, земља доброплодна, род освештен донесе и Господу принесе: Кесарија, и Горгонију и великог Григорија, богословља свиралу.

Породицу свету Григорија старијег и Ноне, певамо сагласно, имајући у њима посреднике пред Тројицом, којој веома угодише и коју одвише прославише.

Име си Тројице веома узвисио, Григорије Богослове, оче мудри. У православљу сачувај прослављаче своје, који спомињу подвиге твоје за правоверје, архипастиру пастира.

Богородичен: Ти која си милост небеску примила, моли Христа да се смилује мени грешноме и заустави бујице мојих страсти, дубину греха исушујући, и да ме спасе јер те светло прослављам.

Сједален, глас 8.

Кесарије блажени који си, од сујете светске се удаљивши, у подвигу праведно поживео, и славна Горгонија која си целомудрије предобро сачувала, призвани да се преселите у горња насеља, предали сте душе своје Спаситељу Господу, коме се молите за нас који вам спомен савршавамо.

Слава. И сада, богородичен, глас исти.

Заступнице верних, Богородитељко, невољних радости и уплаканих велика утехо, из утробе твоје свесвете, Дјево, рођенога натприродно непрестано за нас моли, да нас избави тешке осуде у час суда.

Или крстобогородичен.

„Не могу да трпим, чедо, видећи тебе који бодрост свима дајеш на дрвету уснулог да би онима који су плодом преступили и сном

погибије заспали божанствену и спасоносну бодрост подао“, Дјева говораше плачући. Њу величамо.

Песма 4.

Ирмос: Чух глас силе Господње и прославих, Човекољупче, недостижну твоју силу.

Са Ноном преподобном славе се Амфилохије, Иконије јерарх, и Олимпијада, ђакониса Златоустава, који се заједно за нас моле.

Чедо девственоти Нона праведна породи и заступника целе Христове Цркве, великог оца нашег Григорија, богоизабраног богослова.

У младости се просвећујући богочасним житијем, примером мајке благочестиве, знање спољашње си за оно унутарње присвојио, Григорије Богослове.

Богородичен: Стојећи са десне стране Христа, као царица, у одећи позлаћеној, богообрадована, Царство небеско молитвама својим измоли нам, свенепорочна.

Песма 5.

Ирмос: Засијај, Христе Боже, светлошћу свога разума, и просвети срца наша и спаси душе наше.

Супружништво једнодушно, у врлинама свезано, данас Црква слави помињући Григорија и Нону, родитеље примерне.

Заволевши претежну лепоту душе, трудила си се, Нона, да усаглашавајући се са богосличношћу, изграђујеш подобије, према телесној лепоти равнодушна бивајући.

Заступници удовица и удоваца Цркви Христовој зраче, Нона и Григорије, девствености поборници и благочешћа узор.

Богородичен: Творац све твари, који је и тебе с љубављу начинио, богоблагодатна, јавља се од тебе као телоносац, избављајући крајњом љубављу човека од пропасти.

Песма 6.

Ирмос: Завапих свим срцем својим ка милостивом Богу, и услиши ме из ада најдубљег и изведе из пропасти живот мој.

При крштењу твом, Григорије старији, чудо благодати Христове се пројави: блистање нестворене славе Божје тебе озари, достојни чуђења.

Показујући старање за људе своје и ученике, Христос те са болесничке постеље подиже да свештенослужиш на Пасху и његова икона се покажеш, Григорије.

Молитве родитеља твојих, а особито брижне Ноне, Григорије Богослове, од морске пучине те избавише, када ниси имао избављења и невоље те опколише, оче преподобни.

Сасуд Христовог промисла, Нона преподобна, са болесничке постеље чудесно би подигнута, смрт превремену избегавши, молитвама сина свог, Богослова Григорија.

Богородичен: Ти која си исправила Евин пад, подигни ме палог у пропаст злобну, молитвама својим, Дјево, и богочасних отаца и матера.

Кондак, глас 3.

Данас светих узвишени сабор верни славе од срца кличући: Григорије Богослове велики, с родитељима часним, братом и сестром мудро, Христа Бога моли за спасење душа наших.

Икос

О, свечасни и заиста преузвишени оче Григорије, желећи да те похвалим са христољубивом твојом породицом, знам да сам ума и речи оскудних. И молим тебе који си богатство црквено да ми пошаљеш дар светодостојне похвале и следовања предобром примеру вашем. Зато ћу вам и принети оно што задобијем вашим молитвама, а вапијати вам не престајем: Христа Бога молите за спасење душа наших.

Песма 7.

Ирмос: Благословен си, Боже који видиш бездане и на престолу славе седиш, преопевани и пеславни.

Снажећи се божанственом Литургијом, добру старост си дочекао, Христу предајући чеда благочестива, храм тобом изграђен и Цркву свету у Назијанзу, Григорије.

Благочестива душа твоја, Нона преподобна, ка Господу се преселила док је последњи пут на земљи с њим разговарала, у храму славе Божје.

Са Григоријем Богословом славе се брат му Кесарије и сестра Горгонија, који пре родитеља отидоше и заједно се увенчаше.

Богородичен: Из тебе нам засија назалазно Сунце, свесветла Мати, Христос Бог наш који просвећује оне у тами незнања, Богородице.

Песма 8.

Ирмос: Од Оца рођеног пре векова, Бога Логоса, певајте, свештеници, људи, преузносите у све векове.

Вештину савладавши лекарску, сенат Новог Рима си украсио, Кесарије богољубиви, а великим достојанством си се поносио: бити и звати се хришћанин.

Љубав ка Господу си, Кесарије, показао, када си угодан живот престонице оставио, омрзнувши безакоње Јулијаново, и исповедио веру Христову.

У цвету целомудрене младости Господ те, Кесарије, к себи призва, да философски живот у пуноћи уживаш, достојни дивљења богоугодниче.

Богородичен: Сионе, избрани царски граде, учини ме житељем небеским молбама пречисте Дјеве ка предобром сину њеном, првенцу сионском.

Песма 9.

Ирмос: О, чуда, које је, дакле, извршено у Теби, Богородице! Обнавља се природа и Бог постаје човек, кога у две природе, богословећи, величамо.

Спојивши врлине божанствене, узвишеност девствености и безопасност супружништва, Горгонија, и ти си Христу Цару угодила.

Благом нарави си се одликовала, Горгонија праведна, љубитељко скромности, тишине и кротости, учитељице побожности, хришћанских врлина украшење.

У тешкој болести Христу се обративши, још некрштена, часном жртвенику си пришла и светиње Христове са сузама помешавши, приложила си ранама неизлечивим и брзог исцељења се удостојила, Горгонија.

Богородичен: Пророк те виде као светли свећњак, пречиста, који свећу духовну Христа држи. Њиме се просветлисмо и тебе хвалимо, Богородице, који смо некада у тами страсти својих безнадежно лежали.

Свјетилец, глас 3.

Благочестиви доме аристократе Григорија, епископа назијанског, скупа вас прослављамо, јер светлост достигосте вечну, којом све обасја Христос јавивши се свету.

Слава. И сада, (крсто)богородичен октоиха.

Слава на стиховње, глас 5.

Од младости си се Христу предао, бивши од корена благочестивог, заволео си чистоту девствености и лепоту подвига искусио, усходио си царским путем и у неизрециве висине узлетео, надишао си атинску философију, мудрољубље осмисливши вером са једнодушним ти божанственим Василијем, сагледавао си тајне Божје и веру у Тројицу изложио, исказао си божанске догмате и заиста узвишено богословље, победниче легиона јеретика, чувару речи истине, светске власти и славе изобличитељу, целог себе небеском си предао у молитвеном тиховању пустиње, и отуд си речи божанске чуо и песму хвале Творцу узнео, славни изданче Кападокије и Цариграда пастиру, предивни оче наш Григорије, предстојећи Христу Спасу, оче богочасни, моли се

непрестано за сву пуноћу Тела Христовог, да освећењем будемо богови на сабору Богочовека.

И сада, богородичен, глас исти.

Или крстобогородичен.

Гледајући тада јагње и сина свог на крсту подигнутог, Дјева Мати и свеблажена девојчица вапијаше плачући: „тешко мени, сине мој, како умиреш ти који си Бог по природи бесмртан“.